

Autuus

Kristillisessä ajattelussa autuus (hepr. *esher*, kreik. *makarismos*) on tila, jossa omistetaan pelastuksen lahjat ja saadaan nauttia niistä. Raamattu asettaa usein vastakkain Jumalalta tulevan autuuden ja sen kunnioituksen, hyvän maineen ja aineellisen hyvän, joka olisi saatavissa ihmisten mielipiteitä seuraamalla. Jeesukseen uskova on jo nyt osallinen autuudesta, mutta täysin hän saa nauttia siitä vasta taivaassa.

Antiikin aikana saatettiin autuaaksi ylistää kunnioitetussa asemassa olevia ihmisiä, kuten hallitsijoita, sekä niitä, jotka olivat päässeet heidän suosionsa. Hallitsijan loisto oli tullut

myös hänen suosionsa päässeen ihmisen osaksi. Tämän kaltainen sanan käyttö näkyy Paavalin puhuessa omassa oikeudenkäynnissään: *Pidän itseäni onnellisena* (autuaana, kreik. *makarios*), *kuningas Agrippa, kun sinun edessäsi tänä päivänä saan puolustautua* (Ap. t. 26:2). Paavali antaa ymmärtää, että kuninkaan kunnioitettavuus tulee nyt hänenkin osakseen, kun hän saa tämän edessä puolustautua syytöksiä vastaan. Tämä sama ajatus hallitsijan suosioon pääsemisestä ja hänen hyvyydestään osalliseksi tulemisesta on myös siinä, kun Raamatussa puhutaan jostakusta autuaana. Mutta Raamatun ajattelussa autuus tulee siitä, että ollaan päästy taivaallisen Kuninkaan suosion piiriin. Ollaan osallisia taivasten valtakunnan Hallitsijan hyvyydestä. Tämä suosio ei tule ihmisen osaksi välttämättä sillä tavoin, että hänellä olisi ympäröivän yhteisön silmissä arvostettu asema. Taivaan Hallitsijan suosioon pääsee se, joka kuulee, mietiskelee ja tutkii hänen sanaansa: *Autuus se mies, joka ei vaella jumalattomien neuvossa eikä astu syntisten teitä eikä istu, kussa pilkkaajat istuvat, vaan rakastaa Herran lakia ja tutkistelee hänen lakiansa päivät ja yöt!* (Ps. 1:1–2). Tässä laki ei tarkoita vain käskyjä, vaan kaikkea kirjoitettua Jumalan sanaa.

Uudessa testamentissa Jeesus aloittaa vuorisaarnansa autuaaksijulistuksilla (Matt. 5:3–12). Yllättävää on se, että hän julistaa armoihin päässeiksi ja onniteltavaksi sellaisia, jotka päällisin puolin näyttivät kaikkien hylkäämiltä: köyhät, murheelliset, hiljaiset (voimattomat), nälkäiset ja janoiset. Heille on kuitenkin nyt ilmestynyt Jeesuksessa Jumalan kuninkuus. Jeesuksen seurassa heidät tehdään etuoikeutetuiksi, sillä heidät tuodaan taivaallisen Kuninkaan kunniaan. Heidät otetaan Jumalan lähelle ja tehdään Jeesuksessa hänen Isänsä lapsiksi, Jumalan perheväeksi.

Kristillisissä kirkkoissa autuaiksi on saatettu nimittää erityisesti niitä, jotka ovat uskossa kuolleet ja päässeet taivaaseen Jumalan valtaistuimen eteen. Jumalan pelastuksen lahjat ovat heille nyt läsnä silmille nähtävästi. Vielä elävät myös ne omistavat, mutta heidän silmänsä eivät vielä tätä autuutta kokonaisuudessaan näe. Syntinsä Jeesuksen tähden anteeksi- saaneina he kuitenkin ovat Isän, taivaan Kuninkaan suosion ja hyvyyden nauttijoita. Vähässä katekismuksessa Luther puhuu Jumalan hyvyyden omistamisesta puhuessaan ehtool- lisen nauttimisesta: *Mitä tällainen syöminen ja juominen hyödyttää? Vastaus: Se käy ilmi sanoista "teidän edestänne*

annettu ja vuodatettu syntien anteeksiantamiseksi". Meille annetaan näillä sanoilla tässä sakramentissa synnit anteeksi, elämä ja autuus, sillä missä on syntien anteeksianto, siinä on myös elämä ja autuus.

Antti Leinonen

vastuupastori, Stefanoksen lut. srk

Ajatuksia lasten- ja nuortentoiminnasta äidin silmin

Ensimmäinen Lapin alueen seurakuntien lasten ja varhaisnuorten päivä järjestettiin Rovaniemellä, Rauhantuvalla, lauantaina 19.11.2016. Huonosta ajokelistä huolimatta päivässä oli mukana lapsia ja nuoria vanhempineen Kemistä, Torniota sekä Rovaniemeltä yhteensä 22 sekä ohjelmasta vastaavia aikuisia edellä mainittujen lisäksi myös Keminmaasta. Sodankylästä mukaan ilmoittautuneet joutuivat jäämään pois sairastumisen ja huonon kelin takia.

Lasten ja varhaisnuorten päivänä nautittiin luomisesta...

Päivä aloitettiin yhteisellä alkuhartaudella Antti-pastorin johdolla sekä esittelykierroksella. Lounaan jälkeen lapset ja nuoret jakaantuivat ryhmiin ja lähtivät rastikierrokselle, jonka Meri-Lapin seurakunta-aktiivit Kata, Sari ja Suvi olivat hienosti ja taidokkaasti valmistelleet. Varmasti tämä osio oli osallistujista mieleenpainuvuin. Osallistavalla tekemisellä on suuri merkitys. Sen kautta lapset ja nuoret saadaan ehkä helpommin mukaan seurakunnan toimintaan juurruttaen ja kasvattaen heitä tuntemaan syvällisemmin Vapahtajaamme Jeesusta Kristusta sekä toimimaan yhdenvertaisina seurakunnan jäseninä.

Rastiradan jälkeen pidettiin opetus, jossa mietittiin millaisiksi Jumala on meidät luonut. Lopuksi laulettiin.

Ohjelma päätettiin yhteiseen Herran siunaukseen ja välipalan jälkeen jokainen suuntasi kohti kotia.

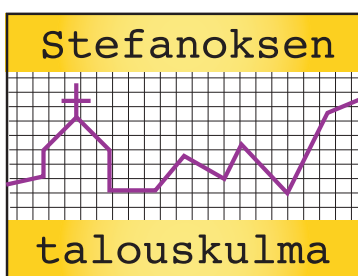
On hienoa, että välimatkoista huolimatta tällainen työmuoto on pantu alulle ja toivotaan, että jatkoa vastaavanlaiselle päivälle saadaan. Kun päivästä vastuuta kantavia aikuisia on useampia, niin ohjelmakin saadaan varsin monipuoliseksi, kuten lauantaina tuli todettua. Itsekullakin meistä on omat lahjamme ja kykymme ja kun otamme ne

rohkeasti käyttöön, saamme olla palvelemissa toinen toisiamme ja Jumalaa toistemme kautta.

Haasteena seurakuntamme lapsi- ja varhaisnuorisotyössä näen erityisesti isompien lasten, murrosikää lähestyvien ja siinä iässä jo olevien nuorten, toiminnan. Kuinka saada heille toimintaa, johon olisi mukavaa lähteä ja jossa kokisi viihtyväänsä? Itse kolmen tässä kyseisessä iässä olevan pojan äitinä kannan erityisesti tätä asiaa sydämelläni. Varhaisnuortenillat kerran kuukaudessa vuoroin meidän kodissamme ja vuoroin seurakuntaamme kuuluvan Vanhatapion perheen luona ovat olleet lapsille ja nuorille mieluisia ja väliin jopa odotettujakin iltoja. Yhdessä olemme kalastaneet Norvajärven rannassa, leiponeet pitsaa sekä viivähtäneet Sanan äärellä Antti-pastorin opastuksella. Näissäkin kokoontumisissa yhdessä tekemisen meininki on tärkeäksi koettua ja mieluisaa, unohtamatta tietenkään Raamatun opetusta.

Haluaisinkin jättää yhteiseksi rukousaiheeksi lapsi- ja nuorisotyön seurakunnissamme, että Jumala saisi johdattaa tämän asian hyvän tahtonsa ja lasten parhaaksi. Jumalan runsasta siunausta Sinulle!

Arja Rissanen /Stefanoksen srk:n jäsen

Taloustiedot kertovat, että syyskuun loppuun asti kannatus- ja kolehtituotot ovat viime vuoteen verrattuna hiukan laskeneet. Kannatustuotot ovat keskimäärin kuukaudessa 1560 euroa ja kolehtituotot keskimäärin 1200 euroa. Menojen jälkeen olemme noin 2900 euroa miinuksella, kuukaudessa tappiota kertyy runsas 300 euroa. Vuoden 2015 vastaavana jaksena olimme n. 5000 euroa plussalla. Kannatus-

tuotot olivat 4000 euroa suuremmat kuin tänä vuonna.

Yhtenä syynä tuottojen laskuun on jäsenmäärän lasku, muutama henkilö/perhe on vaihtanut paikkakuntaa ja kaksi on päässyt taivaan kotiin. Taloutemme on kuitenkin positiivisesti kehittynyt, kun ottaa huomioon, että tämän vuoden alusta lähtien pastorimme on ollut kokoaikainen ja kustannukset ovat viime vuoteen verrattuna kasvaneet. Pastori-Antin mukaan pohjoisen kaikkien seurakuntien talous yhteensä on kuitenkin jopa hiukan plussan puolella. Vaikka siis Stefanoksen seurakunnalla riittää vielä taloudellista kurottavaa ennen vuoden loppumista, saamme jo nyt kiittää Jumalaa, ettemme tässäkään asiassa ole vailla toivoa.

Kaisa Pöytäri /srk:n talousvastaava